

Par reči k „Prekmurskomi tedni“ v Soboti.

Pojasnilo na dopis odbora za prireditev „Prekmurskoga tedna“, šteroga je poslal našimi listi za objavo i se začne z etimi reči: „Lani smo praznovali veličastno proslavo 20 letnice osvobodjenja in združenja Srbov, Hrvatov in Slovencev v eni državi Jugoslaviji. Prekmurje je moralo čakati še eno leto, da je po strašni boljševiški strahovladi prišlo 1919. v okvir te države. Zato bomo letos praznovali 20 letnico priključitve Prekmurja k naši skupni domovini“.

Leta 1938. meseca avgusta smo stopili v dvajseto letnico naše osvobodjenja. Lani meseca septembra smo tak v dvajsetem leti naše slobode obhajali zahvalno narodno proslavo v Črensovcih, odkod se je vršila borba za našo slobodščino i kde se je ta tudi priborila. Vsa čast srezi sobočkom, predvsem bivšimi poslanci g. Benki, ki je z celim srcem podpro to proslavo, pa hvala tudi drugim gospodom iz Sobote i celoga sreza pa vsemi narodi za lepo vdeležbo. Zahvalo za osvoboditev smo opravili te. V dvajsetem leti slobode smo obhajali dvajsetletnico pred več kak dvajsetjezernim narodom z vsem sijajom i z vsov zadovolščinov tak za oblast i narod, kak za državo. Slovenska Krajina je svoje zvršila lansko leto, ka se tiče narodnoga osvobodjenja ob dvajsetletnici. Trditev, da smo lani slavili samo združitev Srbov, Hrvatov i Slovencev, ne pa zednim našo osvoboditev, je velika laž i je zaničavanje ministra, dr. Antona Korošca, bana, dr. Natlačena, navzočih odličnikov i nad 20 jezernoga naroda. To je groba žalitev lanske proslave v 20. leti osvoboditve Slov. Krajine i te priključitve Jugoslaviji.

Prosveta.

Na veličastnom crensovskom tabori je prosveta Slovenske Krajine v popolnosti pokazala svoj razvoj. Zastopana so bila vsa društva častno. Stare narodne noše so se ponovile pri obojem spoli naše mladine. Nastopila je mladina s krasnimi pesmami, deklamacijami i z telovadnim nastonom. Kakšega še ne mela Slovenska Krajina. Vse je dihalo lübezen, povsod zajemno delovanje, vse je žarelo od tistih krščanskih načel, po šterih se je vzgajala naša mladina. I to pvdarjamo od mladine obojega sreza. Što se nebi do skuz geno nau krasnim nastopom sobočke fare mladine, ki je prinesla i z igrov pa pesmijov izročila voditeli slovenskoga naroda dr. Korošci, doznjek, znak zmage za priključitev Slov. Krajine Jugoslaviji. Fantovski odseki, dekliski kroški z naraščajom so bili punoštevilo zastopani z oba sreza. Gda je naša krščanska prosveta slavila lani svojo zmago ob 25 letnici Novin, ki so zibelka prosvete v Slovenskoj Krajini, jeli ma pomen letos znova slaviti prosveto v istoj dvajsetletnici i prirejati kulturno razstavo? To je prvo pitanje, ka nam zgodovina prinese na pero? Jeli se more kaj drugoga pokazati, kak se je lani pokazalo? Nas je krščanska prosveta pripelala do zmage i te spomin, zahvalni spomin smo lani veličastno obhajali. Zakaj zdaj znova obhajati v istom leti i to isti predmet?

V 9. številki Murske Krajine štemo, da je 7. maja v nedelo od šeste vüre naprej obhajajo sobočki Sokol svoj „den pripravlenosti“. To je, v časi, kada so se po cerkvaj začele i služile rane bože službe. V 10. številki istoga lista čtemo, ka v nedelo 18. junija v „Prekmurskom tedni“, se bo vršo od 1/2 9. do 11. vüre trgovski kongres, od 8. do 11. vüre pa vaje Sokola. To je, ravno v tistom časi do se vršile seje i vaje, kada se služijo po cerkvaj rane i pozne bože službe. Mi bi razmeli te seje i vaje, če bi na priliko gospodje trgovci katoličanske vere izpovedi prle poslušali sveto mešo i predgo i če bi Sokoli isto napravili. Ali od toga nega ni reči v razglasi. V nedelo, 25. junija ob 8. bože službe zavolo živinske razstave. Te zavolo krav i bikov odpadnejo predge i velike sv.

meše. Da bi višja cerkvena oblast to dovolila, reči nega od toga. Nehote se nam vrine mislo, da organizacije, štere nešo zrasle z naših krščanskih tal, ne pridó k nam, da bi našo krščansko kulturo povzdigavale, da bi naš veren narod v njegovoj veri potrdjavale. Ali mogoče nam bo v čast, če pokažemo tujincom našega Miška Kranjca romane, šteri sramotijo naš narod i njegove jakosti v najslabšo svetlost postavljajo? Bomo zato priredili kulturno razstavo? 20 letnico osvobodjenja šče Sobotá slaviti i pri toj priliki naj govori Miško Kranjc? Tisti Miško Kranjc, ki je na sestankih, prirejenih v Polani za mladino od naše drage nebeske

To je Jezuš, navadni človek, nikši Bog“. Svoje mi duhovniki je to odkrio navzoči na sestanki i se ga več ne vdeležo. Če mamo še samo piknjico katoličanske zavesti i dušnevesti, bomo poslušali predavanje sramotilca Matere bože? Je to kultura? Ta spada v Moskvo, ne pa med veren slovenski narod. Ali bomo pokazali članke g. Godina Ferdinanda, pune laži, objavljene v Večerniki? (februara 18. 1939.) Bomo slavili moža, ki je Marijino sliko svoje drage matere raztrgal i naleko, kada je tiho odišeo z gostolübné matere hiše 10, pravi deset dinarov za raztrgano sliko, ka jo plača materi? Bomo mi občüdüvali pisatela, ki je z desetimi dinari mislo izplačati svoje matere požrtvovalno lübezen i bomo to kulturo kazali tujincom, ki pridejo k nam na „Prekmurski teden“? Lejko mi iz kakšega sovraštva pišemo proti gospodom Kranjci i Godini? Iz gole lübezni do njeva, ki sta s poti zveličanja zablodila, da bi se strsnola i rešila za srečno večnost. Mesto kulturne razstave oblečimo se raj v sirino i klečeč prosimo Mater božo, naj odpüsti svojoj deci nepremišleno sovraštvo do Nje, ki nam je rodila i odgojila Zveličitela.

V Soboti razstavo slovenske kulture ob 20 letnici?

Vsa čast denešnjoj, se razvijajočoj Soboti. Nemamo nikšega zroka, da bi proti njej samo reč zinoli, napreduje krasno v vsakom pogledi. Ali v Soboti obhajati dvajsetletnico slovenske domače kulture i slovenske slobodščine je vroča plüska za zgodovino. Sobotá je bila gnezdo najhüšje madjarizacije, gnezdo, v šterom je kralüvalo, „Vendüvidéki magyarsositó egyesület“, društvo s svojim listom „Muraszombat és vidéke“, šteri je grdo napadao delo naših narodnjakov, ki so se borili za našo slobodščino. V Soboti ob 20 letnici kazati na slovensko domačo kulturo, gde se je vršo shod i na njem sprejeo sklep, da Slovenska Krajina ostane pod Madjarskov i štera je te sklep navdüšeno objavljala na vse strani? V Soboti slaviti ob 20 letnici slovensko domačo kulturo, odket so se plele niti za vmoritev voditela osvoboditvenoga gibanja, ki je s sobočkimi nitimi zvezan prišo pred preki vojaški sod? V Soboti obhajati 20 letnico, v šteroj so se spoklali boritelje za slobodščino i v vozo odpelali naši junaki? V Soboti obhajati dvajsetletnico slobodščine i slovenske domače kulture, v šteroj je kralüvalo boljševiški, vsako slobodo gazeči i slovenske liste ropajoči „Direktorium“? Gda se je delalo za to, da se Slovenska Krajina odrta od Slovenije, Slovinci od Slovencev i je prišo voditeo slovenskoga naroda dr. Korošec, da

prepreči to izdajstvo, ga je Sobotá s pijanov bandov sprejela, šteri je proti njemi kričala, celi lendavski srez pa se je isti den v Črensovcih zbrao okoli njega i navdüšeno pa glasno svedočo; Slovinci smo i se od Slovencev ne damo odrtgati. Slovenstvo je zmogalo po lendavskom srezi. I ta Sobotá šče slovensko kulturo razstavljati? Stara Sobotá za to nema prava, nova Sobotá kakša je zdaj, bo mela pravico to včiniti, gda leta posvedočijo stanoovitnost njene zdajšnje se razvijajoče kulture i njenoga narodnoga düha.

Ne to v oči metanje. Nego ti zgodovinski spomini so ešče tak živo zapisani v srce našega zavrednoga slovenskoga naroda, da se mora jasno povedati: Zdajšnjjoj Soboti se iz srca veselimo, ali na 20 let nazaj ne moremo gledati, ne da ne bi si obraza pokrivali, ka se tiče naše osvoboditve i naše slovenske kulture.

Gospodarska razstava.

Gospodarsko razstavo v „Prekmurskom tedni“ pa iz celoga srca odobravamo i priporacamo. Plemenita gesta Sobote je, da javno pokaže, da so njej borbe tistih, ki jih je svoj čas preganjala, spravile v novoj državi nedogleden uspeh na gospodarskom poli. Naj razstava pokaže domačim i tujincom, kak materinsko je skrbela državá za razvoj Sobote. Vnogo ma Sobotá pokazati v teh 20 letaj. Je po pravici sedež cele Slovenske Krajine, je središče, čeravno na robu leži cele naše krajine. Z okrožnim sodiščem, popolnov gimnazijov, z Delavskim Domom, gremijom trgovcov, obrtnov zadrugov, z peneznimi zavodi i z velikov industrijov je Sobotá postala v gospodarskom pogledi razgledna točka, na štero se pripilazi vsikdar več bogatih obiskovalcov, ki z svojimi zvezami povekšavajo njeno bogastvo i njej spravljajo ugled, šteri njej ide kak središči. Mi iz srca želimo, da bi se Sobotá razvijala v dühi, kakši dnes lada v njej, da bi se razvijala v narodno zavrednom, državnotvornom dühi i postala velika po svojem ugledi i svojoj vrednosti. I gda to želimo Soboti i gda ščemó njej na poti napredka pomagati, naj se nam dovoli, da omenimo, ka je prispevao lendavski srez k napredki Sobote?

Lendavski srez i Sobotá s sobočkim srezom.

Lani, kada se je vršila veličastna proslava 20 letnice našega osvobodjenja, so začetniki te proslave stopili v stik včasi v začetki z sobočkim srezom i z njim skupno delali od začetka do konca za uspeh proslave. I te je bio nad vse sijajen. Sobotá je pri „Prekmurskom tedni“ šla svojo pot. Ne znala, ka so tudi v lendavskom srezi lüdjé, ki so nekaj včtinoli za našo slobodščino, i so lüdjé, ki so za samo Sobotó tudi nekaj včtinoli. Ne trdimo, ka so odborniki „Prekmurskoga tedna“ to napravili iz kakšega slaboga namena. Njihov namen je bio Sobotó podignoti brez sodelovanja lendavskoga sreza. Lastno moč pokazati ne slab namen, a v zdajšnjih prilikaj bi se moralo iskati kem tesnejše zveze med obema srezoma i to ravno zato, ka se Sobotá s srezom ma lendavskomi srezu jako dosta zahvaliti. Glejmo par točk.

Za okrožno sodišče, železnico, most na Petanjcih, za popolno gimnazijo sta pač prviva začela borbo narodniva poslanca Klekl i Jerič, oba iz lendavskoga sreza, Martinišče, prvi vzgojni dijaški zavod je spravila

v Sobotó gorečnost lendavskoga sreza. Prvoga poslanca v Jugoslaviji je dao lendavski srez, tudi Soboti jih je več spravó. Prečtite samo starejše Novine i to vse najdete čarno na belom napisano.

Prvo posredovalnico za delo je osnovao sin lendavskoga sreza v Soboti, g. Jerič, iz štere je zraseo denešnji Delavski dom. I peneze za zidavo toga doma je sproso v največjoj meri poslanec lendavskoga sreza, g. dr. Klar. Za to so dokazi na ministerstvi.

Zibelka Rafaelove družbe je tekla v lendavskom srezi. Te je dao angela tolažnika za naše izseljence: prvoga izseljenikoga duhovnika g. Camplina, i te je dao tudi drugoga, g. Škafara, pod šterim se je bogatila Sobotá, ka je z ednov pisarnov več v njo prinešeno. Lendavski srez je hrano i ešče dnesden hrani celo Slov. Krajino z domačim krščanskim slovenskim tiskom. Brez njega Sobotá nikdar ne bi mogla obhajati „Prekmurskoga tedna“. Slovenska prosveta je zacvela v lendavskom srezi v Bogojini, Črensovcih itd. te že, kada Sobotá niti senjala ne od nje. Vsa prosveta je šla iz lendavskoga sreza v Sobotó i sobočki srez i ešče dnesden lendavski srez vodi vso krščansko prosveto v Slov. Krajini.

Prva posojilnica za naš narod se je ustanovila v lendavskom srezi i po zgledi toga sreza se je združništvo lepo razvilo v Soboti i sobočkom srezi.

Pa če gledamo na izobrazence, štere ma Sobotá, najmre domačine, ki so zrasli na jugoslovanskih tleh, prve je dao lendavski srez. Prvi doktor, prvi fiskališ, sta rojaka lendavskoga sreza. Večina duhovščine, ki dela v sobočkom srezi, se je zazibala v lendavskom srezi.

Se hvalimo s tem naštevanjem? Bog ne daj. Samo zgodovino pišemo, naj vidi vsaki istinsko stanje razmer v Slovenskoj Krajini ob „Prekmurskom tedni“. Naš namen ne drugi, kak jasno sliko pokazati i pri toj jasno soditi. I to sodbo je lahko sklenoti: Soboti želimo najboljši uspeh pri gospodarskoj razstavi „Prekmurskoga tedna.“ Njej želimo, naj na toj poti, na šteroj zdaj hodi, v narodnom, gospodarskom i državnotvornom pogledi, napreduje, a kulturno razstavo naj prenese na poznejši čas po „Prekmurskom tedni“. To naj napravi, gda bo mela kulturno zgodovino, kak jo ma lendavski srez i te mirne düše odkrije spomenik naših kniževnikov, a brez sodelovanja komunistov i drugih sovražnikov vere. Potem sodimo, naj začne svoj „Prekmurski teden“ z 19. junijom. Gostje Sokoli z mariborske župe naj opravijo svoj obisk jun. 18. kak se je določilo, drugi den pa naj se otvori „Prekmurski teden“. Mariborska sokolska župa najmre nikak ne spada v okvir „Prekmurskoga tedna“. To so naše reči „Prekmurskomi tedni“. Odkrito, z najboljšim namenom povedane, brez najmenšega skritoga nakanjenja, da bi Sokole ali koga žalile. Za temi reči želimo: *Bog blagoslovi Slov. Krajino i nje središče Sobotó pa v njej prirejen gospodarski „Prekmurski teden“, ka nede nikoml na spako, nego Bogi na čast, obiskovalcom pa na časno i večno srečo.*

(TSJ.)

V Božem i Marijinom imeni Vas vabim bratje i sestre iz Bourgesa, pridite na sestanek to nedelo, 4 junija v Issoudun, kama pridó g. Camplin. Samo 31 km, smo oddaljeni. — Trojok Katica.

STAVENSKIE
KRAJINE
NOVIN

Vredništvo v Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Letna naročnina v državi 30 Din., mesečno 2:50 Din., v inozemstvi 72 Din., mesečno 6 Din. z M. Listom letno 100 Din. Na skupni naslov pri širitelaj v državi je letna naročnina 24 Din., mesečna 2 Din. — Plačati se mora naprej. Štev. položnice 11806. Rokopisi se ne vračajo. — Cena oglasov: Cela stran 800 Din., pol stran 400 Din. i tak nižje. Poslano me d tekstóm vsaka reč 2 D. mali oglasi do 10 reči 5 Din. višje vsaka reč 1:50 Din.

Nedela

po Risalaj prva.

Pravo je Jezus svojim vučnikom: Dana mi je vsa oblast, na nebi i na zemli. Idoči zato včite vse narode, krščavajoči nje v imeni Oče i Sina i Dūha svetoga i včite je zdržavati vsa, šterakoli sam vam zapovedao. I glejte, jaz sam z vami vse dni do konca sveta. (Mataj 28, 18-20.)

Desetkrat se je Gospod po vstajenji prikazao apoštolom i vučnikom. Od edne prikazni piše denešnji evangelij. Vučeniki so zagledali Gospoda pa ga molili vsi v strahi. Jezus pa je pristop i je nagovoro: „Dana mi je vsa oblast v nebi i na zemli“. To govori ne od svojega božanstva, štero je večno, kak Bog Oča, nego od tistoga, ki je bio malo prle križani, v grob položeni i ki je od mrtvih stano.

Gospod apoštolom naroča: „Včite vse narode... krščavajte je... včite je spunjavati vse, ka sam vam zapovedao.“ Narod trbe najprle navuk za navukom, naj sprejmejo sv. krst pa naj bodo sprejeti kak kotrige sv. Cerkev, i kak te kotrige naj spunjavlejo vse, ka je zapovedano.

Katoličanska cerkev lūdi vči pa je pred sv. krstom ešče pita: „Verješ v Boga, vsemogočega Očō, stvoritela nebe i zemle?... Verješ v Jezusa Kristuša, Sina njegovoga edinoga, ki je za nas trpo i križani bio?... Verješ v Dūha Svetoga, sveto katoličansko mater cerkev, svetocov občestvo, odpūšćanje grehov, gorivstajenje tela i večno življenje?“ Pa krščenc po kumovij vūstaj mora odgovoriti: „Verjem.“

Silo je sv. Cerkev zmerom obsojala. Sv. Dūh je dao apoštolom dar jezika, prikazao se je v podobi jezikov, ne pa v podobi ognjenih mečov, ar se vera oznanjuje samo z jezikom, ne pa z ognjom i mečom.

„Glejte, jaz sam z vami“, pravi Gospod. Malo prle jim je naložo veliko dužnost, da se te dužnosti ne prestrašijo, je tolaži z oblubov: „Jaz sam z vami vse dni do konca sveta“.

Gda sta oča i mati doma, se dete ne boji. Naj divja viher, naj treska grom, naj šviga bleđa strela iz temnih oblakov, oča pa mama sta tū, dete se primle za očino trdo roko, za materno krilo, pa če se podere ves svet, tū je zavarvano.

Tak se oprijemlejo apoštolje Kristuša. Pošila je v dalnji svet, med nepoznane narode, brezi sredstev, brezi šol, brezi podpore, a „jaz sam z vami.“ Naj znajo, da pred njimi ide v Galilejo, v deželo poganov. On, vladar vsega sveta, šteromi je dana vsa oblast. Gospod je s svojimi vse dni. Ne samo te, gda se čudovito razširja reč boža: ne samo te, gda se je cašar Konstantin vklono svetovj veri pa jo razglaso za državno vero; ne samo te, gda je Bonifacij na Nemško nastavlo samostane; ne samo te, gda sta sv. Ciril i Metod hodila med našimi predniki, nego tūdi te je bio Bog s svojov cerkvov, gda je na milijone mučnikov krvavelo pod mučilnim orodjom poganskih preganjalcov; tūdi te, gda so krive vere trgale Gospodovo celotno sveto kat. Cerkev i s silov odvračale milijone i milijone dobre dece od svoje matere, od kat. Cerkve.

Gospod je svojimi misijonari, On je z nami.

Potopljena američanska podmornica.

Američanska podmornica „Squalus“ se je na dno morja potopila, 26 mornarov je mrtvih, ove so žive potegnoli z potoplaškimi zvonom na sūho.

Razgled po katoličanskem sveti.

„Lettres de Rome“ objavlja v 3. št. 1939. l. sledeče: Sodelivnaje s komunisti... za demokracijo. Komunist: Vero pūstiva na stran! Ovak nikam ne prideva. Ali zakaj pa ne bi komunisti i katoličani skūpno branili demokracije? Če šče tak zabavlate nad Sovjetskov Rusijov, morate vendar priznati, da je nova Stalinova ustanova najbolje demokratska ustava na celom sveti. Demokracija je vkoreninjena v vnoгий državaj. Branijo i oznanjūvlejo jo vnoгий katoliški vūčenjaki (Suarez, Bellarmin). Demokracija čuva najsvetejše pravice vsakoga posameznika i družbe: slobodo tiska, slobodo govora, versko slobodo. Čuva vaš dom pred preiskavami, vašo pošto, da vam pisem ne čtejo. I vse te pravice so dnes v nevarnosti. Zdrūžimo se, prle kak bo prekesno i rešimo demokracijo!

Katoličan. Najprle ti nemrem prirediti, da bi vero pūstila na strani. Vsa vaša načela i zgodovina vaše stranke svedočijo, da ščete vero na vsaki način vničiti. Naša prva i bistvena zahteva se glasi: henjajte v Rusiji preganjati vero! Dajte istinsko versko slobodo! Tisti člen ustave, ki nekaj guči od verske slobode, je samo *cotasti paper!* Komintern naj henja z brezbožnov propagandov po sveti! Vržite iz vaših knjižnic vsa protiverska Marksova i Leninova dela. Nato si bova mogoče kaj gučala. — I ruska demokracija! Že 1917. leta je Lenin brez prizanašanja razgnao vse druge stranke. Razbio je ustavodajno narodno skūpščino, ki naj bi državi dala ljudsko vlado. Od l. 1934., kda je bio zadnji kongres komunistične stranke, vlada Rusijo eden sam *tran*, ki „likvidira“ vse, ki henjajo biti njegova poslušna šker! — Krščan-

ska demokracijo je katoličanski sociolog p. John La Farge etak označo: „Krščanska demokracija je kat. družba, ki v njej zakoni, vlada, državne uredbe i sploh vse javno življenje v punoj meri vō „stojijo za človečo čast i življenje, ki sta dar boži“. — Premisli te reči! Ali je možno večše nasprotstvo med našim i vašim mišljenjom od demokracije? Ne. Ali je teda možno sodelivnaje? Ne.

Tak je pravo † sv. Oča Pij XI. julija meseca 1938. l. od Katoličanske akcije: „Što vdari Katoliško akcijo, te vdari Cerkev.“ To je istinsko. — Zato vam papa pravi: dobro premislite! V vaš lastni hasek vas prosim, ne napadajte Katoliške akcije, ar što vdari Katoliško akcijo, te vdari papo i što vdari papo vmerje. — *Qui mange du Pape, en meurt.* (Što vdari papo, od toga vmerje). To je istina i zgodovina potrjuje to istino.

Prosvetno društvo se je posvetilo Srci Jezusovomi. V Zelenoj jami v Ljubljani se je ustanovilo prosvetno društvo, štero šte 96 članov. Vsi člani so pristopili k skūpnomi sv. obhajili i po njem se je društvo s svojimi pravili posvetilo Srci Jezusovomi. To društvo je pokazalo pravo pot vsem prosvetnim društvam. Ka pomaga telovadba, pesem, igra, knjižnica, če nega dūhovnoga življenja. Vse, ka je v zvezi z človekom, mora služiti Bogi na čast i za zveličanje dūše. Prosvetna društva ne smejo biti posvetna, nego svetla v Božoj lūbezni.

Lepe 50 letnice. Irski Glasnik Srca Jezusovoga je obhajao 50 letnico svojega obstoja. List šte že 250 lezterō

Ka novoga v S. Bethlesemi.

Lipič Mihala so štirje obo-roženi mladenci v trgovini napadnoli, da ga oropajo. Meli so pa smolo. Krugle neso se pripravile k pištolam, štere so meli, bile so vkradjene, Lipičova pištola je pa ednoga napadalca zadela i na to so ovi trije odskočili. Streljenoga so spravili v bolnišnico na zdravljenje. Odtoc so ga šteli ovi trije vōkradnoti,

ka je ne bi vōovado, a slabo so obhodili. Vse tri je zgrabila policija i zaprla.

Materinski den so obhajali v dvorani sv. Jožefa kat. cerkve, pri šterom obhajani so slovenske dekile nastopile z igrov na odri.

Slovenski politični demokratski klub je na predlog predsednika Kous Ivana vložo protest proti povišanji šolske dače.

Slovenski romarje pri sv. Oči.

473 Slovincov je romalo pred Risali v Rim, da obiše v njem svete kraje. Romare je vodo ljubljanski knezoškof, dr. Rožman Gregorij. Romare je sprejeo sv. Oča i je pozdravo v slovensčini z etimi rečmi: Hvaljen Jezus! Dragi moji Slovinci! Nato njim je v italijansčini govoril od vernosti do vere i cerkve, štero moraje kazati pri svojih organizacijaj. Govor je dokončao s slovenskim pozdravom! Živeli Slovinci!

Nizozemska kralica v Belgiji.

Vilhelmina, kralica Hollandije je obiskala Belgijo i njeno kraljevsko družino, z šterov jo veže botrinsko sorodstvo. Poleg botrine je pa zrok obiska v tom, da si obe državi, šterivi sta med Nemčijov i Anglijov, zasigurata s prijateljstvom neodvisnost.

naročnikov. Pa Ircov je samo nekaj nad tri milijone. Drugo 50 letnico obhajajo č. sestre Karmeličanke v Ljubljani, ki so svoje z velikimi žrtvami posvećeno življenje darivale za kat. Cerkev i njene dūhovnike. Ka so † dr. Jeglič tak velikanske uspehe mogli dosegnoti v svojoj škofiji, so vnoгий pripomogle te za židove skrite, a pred božim tronom odkrite dūše.

Četrtingska vožnja za delavski tabor v Ljubljani.

V nedelo, 4. junija je veliki delavski tabor v Ljubljani. Na vseh vlakaj je dovoljena četrtingska vožnja. Ki majo karto za polovično vožnjo, se z tov lahko brezplačno vrneje domo, če pokažejo potrdilo, da so se vdeležili tabora.

Talijanski prostovoljci idejo domo z Španije.

Okoli dvajseti jezero italijanskih dobrovolcov je zapūstilo Španijo i pripelalo po morji v domovino, gde so je najbolje slovesno sprejeli. Španci so se na najbolje srčen i genliv način poslovili od Italijanov, štere je sprevodilo 3100 španskih vojakov tovarišov v Italijo.

Türska preosnavla afgansko i arabsko vojsko.

Po sklenjenoj pogodbi med Türčijov i Anglijov sta zaprosili državi Afganistan i Arabija Türčijo, naj pošle svoje oficire, ka včijo mladi vojsko.

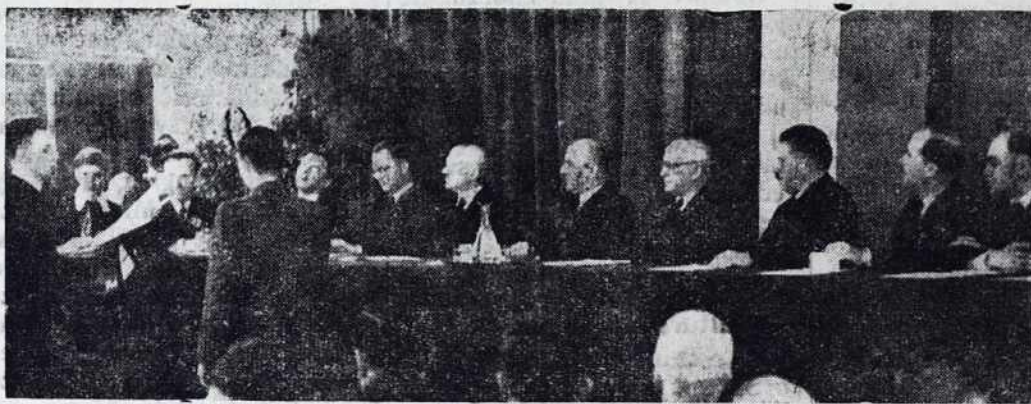
Nemško-jugoslovansko društvo.

Nemško-jugoslovansko društvo se je nastavilo v Berljini, da se dve državi v kulturnom i gospodarskom pogledi bole zjedinita. Pri sklepanji društva je bio navzoči minister prosvete Čirič.

Vsaki osebi — družini nudimo stalni zaslužek. — Pišite

MARA Maribor

Pojasnila: Rttuper, Vučjagomila.

Na mladinskem tabori MJRZ v dvorani Ljudske posojilnice v Celji.

Matija Balažic:

Na križopotji življenja.

Okoli, na oba kraja ceste, so ležale njive, žuto vlatovje je plavalo med zelenimi krpami kukarce. Nalehci se je pozibavalo, da se je nabrana rosa osipavala ž njega, kukarca pa rasla, kak da bi štela prerasti silje. Nad vsem tem pa je plavao blaženi mir nedelskoga dopoldneva, šteroga posvećujejo zvonovje i zovėjo, zovėjo...

Boži mir je plavao nad vesnicov, vsakdnešnjost se je ognola svetešnjosti.

Lūdje so se nabirali s tihov radostjov, nikaj preglasnoga ne bilo na njih, kak delaven den, gda so ózdaleč brččali eden na drugoga. Celo hod jim je nekaj svetešnji dnes, kak da bi se bojali skaliti to nedelsko tišino. Što je li mogoce, je prišeo, da zahvali Boga za zrelo žito, štero je že zvalo koso i Ga prosil, naj odvrne nesreče pa točo od njih.

Prek njiv je vlekeo hladen jūtrašnji veter, da se je silje pozibavalo. Nad hižami so črgetale lastovice, golobi so se prevažali vdiljen po slemeni, zvonovje pa so zvali i zvali... Iz božih hiž, iz visikih zvonikov so plávali

svetešnji glasi nad ravnicev. Pozibavali so se kak vali i pošilali v svet glas za glasom. Vse ozračje je bilo napunjeno s temi punimi po globokimi glasi. Prelevali so se iz zvonikov, i se razlevali nad vesnicami pa njivami kak glas boži brezi konca i kraja. Mehko občūtje napuni vsikdar človeka, gda poslušta te brneče glase i vzbūdi se v njem nekaj, na kaj je že mogoče zdavnna pozabo. Dūša se njemi na rahi odpira...

Te se je Janček pokazao med njimi. Glavé vseh so se obrnole v tisti kraj i oči vseh so obstanole na Jančeki.

„Viš, gda je pa prišeo domō,“ je dregno Lipič Zagorčovoga Števeka.

„Včera odvečara, tak so pravila naša deca, da so ga vidila na dvorišči, gda so gnali s pašē.“

Lipič je bio bole sūhi kak debeli dečko, z nekolko zaspanimi očmi, pametnim čelom i zostrenov bradov i z nekolko stišnjenimi čobami.

„Bog vas živi, dečki“ je po svojoj šegi nagačao Janček ču-

poro dečkov i si z vsemi ségno v rokē. „Kak kaj živete?“

„Tak kak nam drugi igrajo. Samo delati moremo dosta.“

„Eh, tak pa tūdi ne hūdō. Takši mladi dela spoj ne čūtite, večer ležete, zajtra pa spočinjeni stanete.“

„Lipič že nejde rano spat. On hodi zdihavat pa stonjat pod nekše okno, zajtra ga pa ne moči spraviti z žole, gda trbe iti kosit,“ se je oglaso dečko s špičastov bradov.

„Pa li prle pokosim kak ti,“ ga je zavrno Lipič.

„Zobstom se braniš,“ so se smejali dečki.

V tom hipi se je prišetala mimo čupora dekēo. Janček je včas zagledno med njimi Sobčanovo Liziko. Mela je na sebi plavkasti reklin, sivkasto janko z belim predpasnikom z nabranim robom, na glavi pa svioni robec, zvezani na mustač. V rokaj je držala molitveno knjigo z belimi čntenimi tablami, z rdečim muškatinovim cvetom med papirami, prste njoj je pa opletalo čislo.

„Lizika“, so njoj pošepetnole dekile, „idi, povej Jančeki, naj ide na dile igrat.“ Lizika je bila najmre predžarica* med

* ali prednjekica. Tak se pravi prvoy pesmarici na Hotizi.

pesmaricami.

„Zakaj pa ravno jaz, idi od vas štera,“ se je sramežljivo branila Lizika.

Resan je stopila k njemi, nekolko vekša deklina, šteroj so bila vūstna vsikdar na smeh i s šterov so si bili v rodi.

„Dekle bi rade, da bi nam ti šō igrat, da bi lezej spevali,“ njemi je naravnoč pravila.

Janček se je zgledno. Komaj viden smeh njemi je spreleto obraz. Vido je, da so Lizikina lica zaredečila kak deteti, štero se je prebūdilo iz sna.

„Ka pa predžarica ne pride,“ so njoj pravili dečki. „Ve ne tak mala, da ne bi znala gučati.“

Gda je bio Janček med počitnicami doma, je rad po nedelaj pa svetkaj pomagao v cerkvi pri meši s tem, da je igrao na harmonij, šteri je že bio nekolko stari pa zadosta glasen za dolinsko cerkev. Bilō je dosta lepše, či je što pomagao z igranjem pri spevanji. Tūdi prebrano je znao igrati, da je stari harmonij mladostno zajuvkao na ves glas, včasi pa se komaj čūo, kak da bi šepetao tiho molitev. To so bili trenutki, gda je pri podigavanji prihajao sam Bog na oltar i so lūdje s pripognjenimi glavami klečali v tihoj pobožnosti.

(Dale)

Vino bodo pokušali na Prekmurskem tednu.

Na Prekmurskem tednu, ki bo od 17. do 26. junija v Murski Soboti, bo tudi razstava vin z vinsko pokušjo. Vinogradniki iz Prekmurja bodo razstavili prvovrstna vina v steklenicah, sodelovala bo pa tudi vinarska podružnica iz Ljutomera z ljutomerskimi in radgonskimi vini. V Prekmurju so znani vinogradniki v lendavskih gorah, kjer pridelujejo prav kvalitetna in dobra vina. Prijatelji dobre kaplice bodo torej imeli na Prekmurskem tednu lepo priliko, da se seznanijo s pridelkom vinskih goric v našem Prekmurju. Za vinogradnike bo to prav lepa prilika, da pokažejo, kaj najboljšega premorejo naši vinogradniki. Obiskovalci razstave bodo videli, da so naša vina dobra in nekatera celo odlična. Veliko praktičnega in koristnega pa bo na vinarski in sadjarski razstavi videlo tudi naše ljudstvo. Sadjarska in vinarska šola iz Maribora nam bo pokazala, da se more sadje obrniti tudi v boljše namene kot je žganje. Šola bo razstavila vinarski in sadjarski poučni material in modele ter načrte sadnih sušilnic in skladišč. V naših vaseh vse premalo sušijo sadja, ki je suho prav zdrava hrana za zimske mesece, poleti pa kuhano prav priljubljena jed in pijača. Ljudi bodo tudi zanimala preprosto urejena skladišča za sadje, da se v zimskih mesecih ohrani sveže in se ga spomladi lahko proda, pri čemer kmet lahko precej zasluži. Danes je težko za denar, zato mora gledati, da vsako stvar izkoristi v svojo korist. Tako je zlasti s sušenjem in spravljanjem sadja. Tudi z ukuhanjem sadja se bodo zainteresirani lahko podrobneje seznanili na Prekmurskem tednu, ker bo šola razstavila vse nove priprave za ukuhanje.

Kokošjereja je v Prekmurju precej razširjena, lahko pa bi si z njo naše ljudstvo še bolj povečalo dohodke. Znano je, da je najboljša pasma kokoši štajerska rjavka. Na razstavi bo zgrajen praktično urejen kokošnjak za dve družini štajerskih kokoši, ki znesejo poprečno največ jajc i so prav tako izdatne za zakol. Tudi v Srbiji so že pričeli gojiti rjavo štajersko kokoš, ker so spoznali, da imajo od nje največ koristi, mnogo več kot pa od onih, ki so jih gojili dozdej.

V Boliviji nova vladavina.

Predsednik južno ameriške države, Bolivije, Bush, je razpustil parlament i vse politične stranke i v roke vzeo sam vso oblast. Podržavo je tudi vse petrolejske vretine, štere je dozdej mela ameriška družba Standard Oil Company.

Izpitni v mesecu juniju na gimnaziji v M. Soboti.

1. jun. privatni sprejemni izpiti ob 10. uri. 2. jun. priv. izpit čez I. razred ob 8. uri. 3. jun. priv. izpit čez II. razred ob 8. uri. 5. jun. priv. izpit čez III. razred ob 8. uri. 7. jun. priv. izpit čez IV. razred in popravni izpit za VIII. razred. 9. jun. popravni izpit za IV. razred ob pol dvanajstih uri. 12. jun. začetek nižjega in višjega tečajnega izpita. 20. jun. priv. izpit čez V. razred ob 8. uri. 22. jun. priv. izpit čez VI. razred ob 8. uri. 26. in 27. junija sprejemni izpiti rednih učencev. Prošnje za sprejemne izpite naj se oddajajo od 20. do 23. junija. Z 10 din kolkom. Kolokovanim prošnjam je treba priložiti samo izpričevalo o dovršeni ljudski šoli (drugo izpričevalo ne sme biti, čeprav bi bil učence obiskoval morda še kako drugo šolo, n. pr. meščansko) in rojstni list.

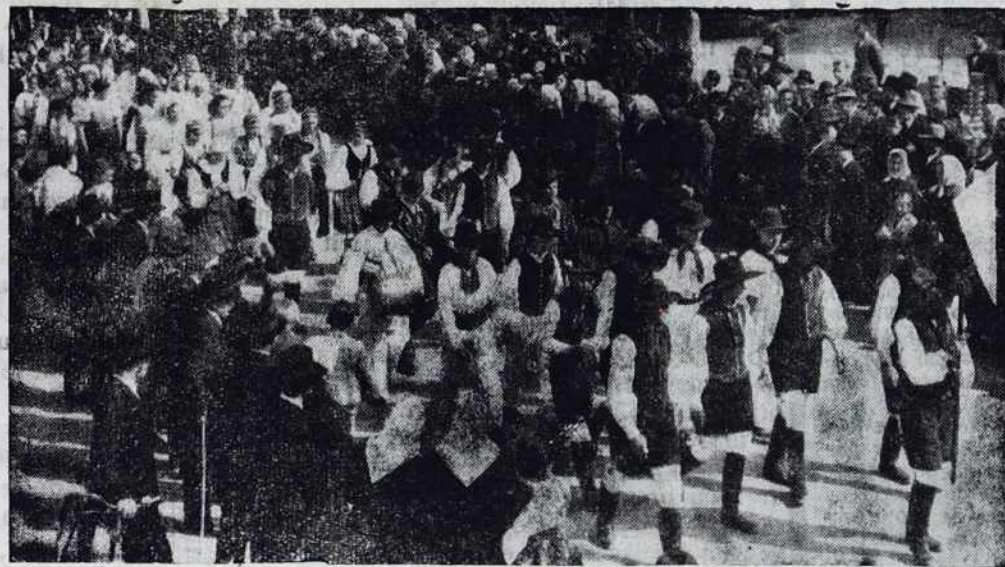
Tujskoprometni tečaj.

Kr. banska uprava priredi 7. junija 1939. v Grajskem kinu v Murski Soboti brezplačen enodnevni tujskoprometni tečaj.

Predavali bodo: gg. Sottler Joško, banov. referent; Turizem vobče, Lap Anton, ravnatelj ljubljanske mestne vrtnarije; Polepšanje zunanjega lica tujskoprometnega kraja, Loos Josip, ravnatelj Tujskoprometne Zveze iz Maribora; Higiena in turizem. Med predavanji se bodo predvajali filmi. Predavanja bodo od 1/2 8. do 12. in od 14. do 18. ure.

Priporočamo gostilničarjem in njihovim uslužbencem, trgovcem, občinskim uradnikom, obrtnikom, učiteljstvu, posestnikom, posebno pa mladini, da izrabijo priložnost in se udeležijo tečaja.

Prijaviti se je pisмено ali ustmeno čimprej, pri Tujskoprometnem društvu v M. Soboti, (Pisarna cestnega odbora.)

Mladina v narodnoj noši na celjskem mladinskem taboru MJRZ.

Sestanek v Franciji: 11. junij Longsols (Aube), poleg Troyes.

Bogojanska fara v Franciji.

Bila je soparna sobota, na obzorju zelo temni oblaki. Bo zopet tako slabo vreme kot ob priliki lanskega sestanka?

Vitke jadrnice v ravnih kanalih nemirno čakajo.

Gospodar naših izseljencev se je pripeljal pome na kolodvor Sedan. Med potjo mi razlaga močne utrdbe, mimo katerih se voziva: žične ograje, skriti topovi in strojnice. Peljeva se mimo vojašnice: ojačena četa zagorelih Marokancev.

Niso vesele te slike. Zdaj sva okrenila in voziva le mimo polj, pašnikov in gozdov. 'Allons, ma belle!' priganja konjiča, da se kmalu ustaviva na dvorišču samotne kmetije v majhni dolinici.

Vsi me že poznajo od lani. Razgovor je zelo dolg in prisrčen, kakor da smo vsak dan skupaj. Saj tudi smo v resnici, potom katoliškega dnevnika La Croix, ki ga ima tudi ta družina

Glasi iz Slovenske Krajine.

Za Bašov prosvetni dom v Bogojini je na sestanki v Thelonne 21. maja nabral Gutman Andrej 60 Fr.

Na misijon g. Kereca je darovala N. z Gomilic 10 Din. Penez taki naprej poslali.

Na podporo Novin so poslali Matko Andrej i žena, Od-ranci, z Francije, 7-50 Din, Caesar Štefan z Francije 12 Din. Jug Jozefa, G. Črnci, iz Francije 11 Din. Bog plačaj!

Kapca. Pri zadnjem povodni, gda je predsednik občine, Lebar, prebivalstvu odredilo, da z delom brani ves, je toga z motikov vdarila Kramoačova pitarica. Ranjenoga predsednika je zavezao dr. Klar. Rana ne nevarna.

Mörčar: Bog daj, tij prigorski Ivajncar; ali že skoro dobite most prek vašega 'Dobla'.

Ivajncar: Nika se ne norčari ti vodeni Mörčar, či smo mi Prigorje te ste vi vodarge. Za naš most se pa ne brigaj, mij že telko tüdi znamo, ka nam istino most trbej, pa ga tüdi v kratkom dobimo.

Mörčar: Vej tak mate v vesi ednoga človeka, ka vsigdar pri vratih in na cesti stoji, on de znankar vstopnino pobiro na mosti.

Ivajncar: To je pa naša briga! Tij, pa tvoji vodarge te pa znankar na mörskom mosti pobirali; tam je velki promet pa vas več trbej. Nepozabi kaj v svoj žep porinoti za kupico sladkoga.

Mörčar: No, znankar te že

Francosko poročilo našega izseljens. duhovnika. G. Camplin, naš izseljenski duhovnik, so na prošnjo pariške višje cerkvene oblasti, izročili toj v francoščini poročilo od svojega dela, štero so zvršili med našimi izseljenci.

Tombola prost. gasilske čete v Črensovcih se bo vršila na Telovo, junija 8. po večernici ob 3. v vsakom vremeni. Zavolo slaboga vremena se 29. maja ne mogla vršiti.

Kobilje. V hišni zakon je stopo predsednik fant. odseka Miholič Štefan z Berden Marijov, članicov prosvetnoga društva. Naj dobro Srce Jezušovo blagoslovi zakon.

skoro vij želi? Tak vse poženjate zeleno, samo ajdino belo.

Ivajncar: Dobro, ka si to naprej prineso! Mij mamorejsan kameno zemlo, vij pa lejko pešično zemlo. Prinase je vse prle zrelo dva kedna kak privas, pa či človik tak okoli 20. junija stopi prti vam, pa že vidi po njivaj križe. Razmi se, ka vij ženjate vse meko i zeleno, nevem ali vam trbej slamo ali kaj drugoga.

Ledavčar: Ha, ha, zdaj si njemi pa resan istino povedo.

Mörčar: Tüo boj, tij Ivajncar, vej si je privas glad nogo stro!

Ivajncar: No naj bode, prinase si je nogo glad stro, liki telko je ešče zato klüko, ka je k vam Mörčarom priklüko pa tam obvisno, ka dale nej mogo, pa

ŽELEZNIŠKI VOZNI RED.

Ide iz	Maribora	Beltince	Pride v Sobotu	Hodoš
0,21 brz	2,48	7,21	7,31	n. zv.
0,45	5,26	8,45	8,55	10,33
5,30	8,37	11,39	11,49	n. zv.
7,52	11,38	14,37	14,47	16,14
13,40	16,21	19,39	19,49	n. zv.
18,27	20,55	0,7	0,17	n. zv.

Ide iz	Sobote	Beltince	Pride v Maribor	Ljubljano
—	0,38	0,50	3,20 brz	5,48
—	5,18	5,30	8,50	13,22
5,44	7,08	7,20	samo do Orm.	
—	10,32	10,44	14,03	16,42 brz.
13.	14,55	15,07	18,34	21,54
16,44	18,27	18,30	21,51	1,15 brz.

Ide iz	Čakovca	Maribor	Ljubljano
1,40	2,40	6,04	n. zv.
5,27	6,15	8,50	13,22
10,42	11,50	14,03	18,12
14,56	16,	18,34	1,15 brz
21,37	22,55	nema zveze	

Z Čakovca pa vozi ob 12,48 brz vozi i pride ob 16,08 v Maribor i 16,42 v Ljubljano.

Ide iz	Ljubljane	Pride v Lendavo	Soboto
2,48 brz	0,21	5,09	7,37
5,26	0,45	9-10	11,49
11,38	7,52	14,41	14,47
14,20	13,11 brz	20,05	n. zv.
16,21	18,40	20,05	19,44
20,55	18,27	0,25	0,18

Sreski odbor društva Rdečega križa v M. Soboti

bo priredil s Kolom jugoslovanskih sester v Celju letovanje v Celjskem domu v Bakarcu od 17. julija do 7. avgusta in od 7—28. avg. 1939.

Oskrbnina znaša za deco do 16. leta din 600 za 21 dni. V oskrbnino je všteto: prenočišče, prehrana, vožnja iz M. Sobote do Bakra po železnici z direktnimi vagoni, prevoz prtljage od Bakra do Bakarca, kopalnišče, kopalniške takse, prijavina, event. lahka bolniška oskrba, zdravnik in i izlet z ladjo.

Cene za odrasle so sledece: Dnevna cena za bivanje v popolnoma opremljenih sobah, s tekočo vodo in petkratno dnevno prehrano znaša 85 din. Kopalniščne takse 3 din dnevno. Za bivanje v skupnih spalnicah dnevno 28 din. Vožnja si plačajo odrasli sami. Za koloniste, ki so najmanj 10 dni ob morju, je povratna vožnja brezplačna. Odrasle se sprejema tudi za poljudno dobo, najmanj pa 10 dni.

Celjski dom v Bakarcu je lepa stavba s 3 velikimi skupnimi spalnimi in 20 sobami z 2—4 posteljami. Kopalnišče je moderno urejeno.

Člani društva Rdečega križa imajo prednost.

Prijave sprejema sreski odbor društva Rdečega križa (sresko načelstvo, soba štev. 18) v M. Soboti do 15. junija 1939.

Izpred okrož. sodišča v M. Soboti.

Lenartič Lovrenc, delavec v Apačah št. 47, je bil dne 17. maja t. l. obsojen na 4 mesece strogega zapora, ker je v času od meseca februarja do srede oktobra 1938 v Slatini Radenci v več pograbkih odvzel Sterniši Alojzu najmanj 300 litrov vina v vrednosti 2.400 Din. Obtoženi Lenartič Lovro je namreč v označenem času služil pri gostilničarju Sterniši Alojzu. Tu se mu je nudila prilika, da je kradel gospodarju iz kleti vino. V to svrho je izmaknil ključ ter si dal napraviti po njem ponarejen ključ. S ponarejenim ključem je nato večkrat odprl vnsko klet ter tam ukradel po nekaj steklenic vina. Obtožencu je prišel njegov gospodar na sled šele v začetku meseca oktobra, ko je pri njem našel ponarejen ključ.

Slovenski delavci!

Vsi v Franciji živeči Slovenci, za vse informacije glede

potovanja v domovino

se obrnite na edino jugoslovansko **POTNIK** agencijo

18. rue de la Michodiére, PARIS II. Vozne karte po najnižjih cenah! Menjamo denar po najboljšem kurzu! Dopolujemo v slovenščini!

ga ešče gnes vij mate.

Ledavčar: Ha, ha, palik si njemi istino povedo, gledaj kak ga je sram gratalo.

Mörčar: Nemam časa si več gučati, v kratkom se vidimo i te vama pa že zgučim. Gnes si ti Ivajncar celo nikši moder. Te pa zbogom.

Ivajncar: Zbogom odi pa tam vse starce pa starke kre Möre opitaj za tanač, ka drgoč ne boš tak popargeni šo.

Pisma vojakov iz Slovenske Krajine, štera so v svetovnoj bojni pošilali uredništvu Novin.

Ta večjezerna pisma so dokaz tiste povezanosti, štera je obstojala med Novinami i našim narodom i štera je rodila našo slobodino.

Antolin Andraš, K. u K. Rezerve Spital Baraken Pavillon No 1. i Kassa. Marca 8. dneva. Hvalen bodi Jezuš Kristuš. Lübi duhovni oča! Srca ji pozdravin pa njim naznanim, ka Novine vdbalam. Eti dosta takši je, ka je radi čtejo, ešče z lüteranske vöre ljudje. Pa to ji prosim, či bi tak dobri bili, ka bi mi edno karto odpisali, či so dobili v roke tisto pismo, gde so penezi notri bili, pa to tüdi ka njim pošlem edno narodno pesem, či bi ge oni njoj

mesto najšli. Liki tou ne vem, či bom mogoči samo na sabadžak priti. Kak de boža vola, tak bo. Da zdaj eti so velike vizite na oči, zdaj pa sam ne vem, či me kama dele pošlejo. Drugoga njim novoga nevem kaj pisati. Ešče ji idnok lipou pozdravim pa ostanem vören njim sluga. Pozdravljam lipou vse slovenske duhovnike. Z Bogom, dokeč mo se vidili! Amen. (Pisec naj se zglati na uredništvu Novin.)

„HIZICKI DOMAČOJ“

Venta Julka á la Foret Hundan. Prečastiti g. urednik! V začetki moje pisave vas najprle dam prav iskreno pozdraviti i vam podam v duhi božem roko iz te mrzle tujine. Želem vam zdravje od blažene Device Marije, da bi ešče duga leta vrejivali te lepe krščanske liste, posebno za nas izseljence. Prav iskreno se vam zahvaljujem jaz, Slovenka od Marije Snežne, na rednom pošiljanji Novin i Marijinoga lista; komaj čakam soboto, da je v roke dobim. Posebno se vam zahvalim, da ste mi poslali Kalendar Srca Jezušovoga, skuze so mi oblijale obraz, gda sam vse prešela. — Pošiljam vam sliko, na šteroj sam s svojov dobrov prijateljicov Katicov Krampač, prosim, objavite jo. Zdaj vas pa ešče ednok lepo pozdravim i tudi celo Slovensko Krajino. Pozdravljam mili moj dom, vse pri Mariji Snežnoj, najbolje pã mojo mamiko i ateka, Anzeka, vse brate i sestre i prijateljice. — G. urednik, moja mama vas tudi lepo pozdravijo i se zahvalijo, ka redno dobijo Novine i je prav veseli čtejo. Tudi moj svak i sestra Štefan i Ivana Veindorfer vas lepo pozdravita. Zdaj pa sklenem moje malo pismo i vas pozdravim: Hvalen Jezuš Kristuš i blažena Devica Marija.

Felbar Franc, Sanchy par Sezame. Prečastiti g. urednik! Lepo vas pozdravim v imeni Jezuš i Marije. Naznanim vam, ka sam mesto premeno, zato ka sam bio v preveč slabom mestu, komaj sam prestao mesec dni. Najlepše se vam zahvalim na rednom pošiljanji Novin i Marijinoga lista, ki me tak veselijo v tujini. Kda je zaglednem, se mi srce razveseli, kak da bi v domačem kraju bio. Šče ednok vas pozdravim, g. urednik. Pozdravljam tudi g. dekana Jeriča, celo tórjansko faro, rojstno ves Renkovec, svoje drage starše, bratjo i njim vse dobro želem od ljuboga Jezuš. Z Bogom, mila domovina, ti moj slovenski kraj, na tebe nikdar pozabo ne bom.

Ka novoga v South Bethlehem. Preč. G. Horvat Lovrenc, ki vodijo vogrsko faro v Pert Amboy, so prišli pomagat spovedavat i predgat v Sv. Jožefa cerkev naše Slovence. — Srečno operacijo so prestali Gergar Peter, Kollar Rudolf, Filo Franc, i Vašš Rudolf. — Angleško spevoigro „Love Hunbug“ so privzorili na angleškem jeziki naši mladi Slovenje. — Glasbeno šolo je odpro mladi g. Murčič Franc. — Oženila sta se Šinko Ernest s Kovač Irenkov i Toth Vendelin z Hujs Gizelov. (Am. Slov. Glas.)

Mladinski tabor v Mariboru.

od 29. junija do 2. julija 1939.

Letos se bo največja prireditel naše fantovske in dekliške organizacije vršila v Mariboru v dneih od 29. junija do 2. julija.

Prireditel bo obvezna za vse člane fantovskih odsekov mariborske in celjske podzveze, ter za članice Zveze dekliških krožkov v Mariboru. Mnogo fantov in deklet pa bo, kakor že pričajo prijave, ki jih sprejema Pripravljalni odbor, prišlo tudi iz okolice i ljubljane, Gorenjske in Dolenjske. Tako bo torej tudi na mariborskem taboru zbrana naša mladina iz vseh krajev Slovenije. Od Pece do Gorancev, od skrajnega Prekmurja do gorate Gorenjske. Vsa ta mladina bo nastopala na mariborskem mladinskem taboru in manifestirala za vrednote svoje organizacije, narodne in države.

Mladinski tabor v Mariboru bo pričel s telovadnimi in športnimi tekmami za prvenstvo v Zvezi fantovskih odsekov in Zvezi dekliških krožkov. Tekme bodo pričele že na Vidov dan, dne 29. junija dopoldne in bodo trajale vse do sobote opoldne. Poleg raznih vrst odsekov in krožkov, bodo tekmovali za prvenstvo v Zvezi fantovskih odsekov tudi najboljši orodni telovadci, katerih sloves sega daleč preko meja naše države, saj so si mnogi med njimi že na tekmovanjih izven naše države priborili častna mesta.

Ob priliki mariborskega tabora bosta tudi mariborska Prosvedna zveza i Slomškova družina organizirali svoji prireditvi. Prosvedna zveza bo priredila stanovska zborovanja za fante in može, (obrtnike, kmete in delavce), posebej pa še zborovanja za inteligente in vzgojitelje. Slomškova družina, ki je bila ustanovljena z nalogo, da pospešuje akcijo za Slomškovo beatifikacijo, pa bo pripravila svesnost na Slomškovem grobu Zborovanje bo priredila tudi Zveza dekliških krožkov v Mariboru za dekleta, včlanjena v krožkih.

Glavni dan prireditve bo v nedeljo, dne 2. julija. V jutranjih urah bodo godbe igralle budnice po mariborskih ulicah, ob osmih prične zbiranje udeležencev za sprevod, ki bo ob devetih krenil po mariborskih ulicah na športni stadion SK Železničarja,

kjer se bo vršila služba božja z ljudskim petjem, popoldne ob treh pa bo na istem prostoru velik javni nastop, na katerem bodo sodelovali člani in mladi, članice in mladenke z letošnjimi češkimi prostimi vajami, na sporedu pa bodo tudi lahkoatletske točke in vaje na vseh orodjih.

Pripravljalni odbor, ki se je v Mariboru ustanovil, da vse potrebno pripravi za čim lepši uspeh prireditve, je z vsemi svojimi podobori z vsemi svojimi silami na delu, da svojo dolžnost v polni meri izvrši. Prav tako pa mora mladinskemu taboru v Mariboru vse svoje sile posvetiti tudi naša mladina, ter se v telovadnicah in društvenih dvoranah posvetiti pripravam za svoj velik nastop, ki je v prvi vrsti njej sami namenjen. Čeprav je res, da bo na taboru nastopala predvsem naša mladina, ne bi bilo prav, če bi ostala javnost ostala brezbržna in ne bi prišla v Maribor, ter tako pustila mladino samo. Kakor mladina, tako je tudi starejši rod vabljen na letošnji mladinski tabor, ki bo naša največja letošnja manifestacija.

Le malo časa je do našega tabora. Zato pa tem krepkeje na delo, da bo tabor lep in veličasten, kakršni so bili dosedanja mladinski tabori. Sedaj se vsi vestno pripravljajmo, 2. julija pa pohitimo vsi v Maribor, ki nas bo z veseljem sprejel in pozdravil.

Gospodarstvo.

Zveza selekcijskih društev za simodolsko govedo v Soboti si je izvolilo na svojem letošnjem občnem zboru v Ljutomeru sledeči upravni odbor: Ing. Franc Mikuž, ravnatelj kmet. šole v Rakičanu, predsednik, odborniki: Titan Janez, Černelavci, Kūhar Štefan, Tešanovci, Bakan Štefan, Nedelica, Žerdin Ivan, Lendava, Žizek Ivan, Ivanci, Štuhec Anton, Logarjevci, Režonja Štefan, Lut-

Pogled v zgodovino pripovedi „Na križopotji življenja“.

Matija Balažic:

(Nadaljevanje in konec.)

Sladke besede so prinašali na svojih ustih, jim plačevali pijačo po gostilnah, jim delili cigarete, da bi se skoraj tepli za nje, in jim s sladkobnimi besedami dopovedovali, kako nenadomestljivo skrbijo za nje. Potem se pa tudi gospoda ni več brigala za nje. Največkrat si sami Dolinci niso vedeli, za koga so oddajali svoje glasove in kakšno korist bodo imeli od tega. Tako so želeli gospodje grofi in njihova želja je bila strog ukaz, sicer še niti zemlje ne bodo več dobili v najem. A kaj so hoteli, živeti so morali!

Zato pa so se tem bolj zatekali v cerkev in k Marijinim svetiščem. Svojo vas so Dolinci redkokedaj zapuščali. Res, da se je včasih komu porodila misel o svetu, napotil se je v Banat ali madžarske puste, v rez, večini pa jih je vsakdanje delo uklenilo, da so za vselej ugasnile. Nekateri so dosegli celo Ameriko, kjer so utegnili čez noč obogateti, se vračali s težkimi kovčki, rejeni in lepo oblečeni. Nekateri so se celo hvalili, da so si tam nabrali denarja ko toče.

Čeprav so se pogosto napotili v bližnje mesto na sejme ali v gorice, se vendar le niso tako oddaljili, da bi se docela odmaknila domača vas njihovim očem, iznad katere se je dvigal zvonic domače kapele. Le enkrat na leto so se oddaljili tako daleč od vasi, da je njih oko ni moglo več zaslediti. Ko je že navadno žetev minula in so opravili mlatitev, a otave še niso začeli kositi, so se zbrali in skupno poromali na božja pota. Peš seveda. Kakšna božja pot pa neki je udobno se voziti z vlakom? Romali so na Sladke gore, k Sv. Trojici, k Materi milosti, v Marijino Celje, najraje pa k Mariji Bistrički. Ni ga menda rodila vas Dolina, da nebi vsaj enkrat v življenju poromal k Mariji Bistrički. Saj je tudi lepo romati. Predno so odinili na pot, so se že pripravljali ves teden poprej. Spravevali so, kdo vse bo šel in koliko jih bo šlo. Samo izkušen vodja, stari Joško, ki je tako lepo znal peti s svojim donečim glasom Marijine pesmi, ne zamudi nobeno leto. Napekli so vrtnike, bele ko mladi sneg, lepo spletene, dali rahlo česati. Segli so globoko v čeber po meso in klobase. Vse je bilo veselo, lepo in pobožno. Z Marijino pesmijo so odhajali iz vasi in s pesmijo so prihajali k Njej, k Devici, k Njeni zlati kroni na ožgani glavi. Daljna je ta pot, pa kaj, ko v procesiji mine, kakor bi se napotil le v sosednjo vas! Po dnevi jim je svetilo toplo sonce, po noči pa blede mesečina.

In tudi lepo je romati: spredaj so nosili s cvetjem okrašeni križ in dekleta so nosila Marijino podobo, ki je vsakokrat dobila novo svilen obleko, vmes pa so peli Marijine pesmi s tiho pobožnostjo v srcu, da jim je bila pot lažja in korak prožnejši. Iz vseh vasi so navreli romarji kakor potoki in se onstran Mure strnili v živo reko. Koliko župnij, toliko teh romarskih potokov!

Ko so dospeli na cilj, so goreče prosili Marijo pomoči za svoje težave. Eni so prišli, da izpolnijo obljubo, dano Mariji v nevarni bolezn, ob bridki nesreči ali izgubi otroka; drugi so prišli, da položijo Mariji pred noge svoje skrbi in težave, težko obloženi s svojimi križi, naj jih Marija olajša; tretji so prišli, da odložijo v Njenem svetišču breme grehov, ki so se jim morda razrasli v duši. Vsi ti so se vračali potolaženi, nič več jih ni tiščal križ na rami in mnogim se je zdelo, kakor da bi mesto križa nosili zastavo z nasmehom v očeh.

Vsaj enkrat na leto so se Dolinci do mile volje razveselili. Vsega je bilo pri Mariji Bis-

trički: svetih podob in svetega okrasja, ki so jih nakupili za se in domače, na katerih so tako lepi trakovi. Tu v Marijinem svetišču so se jim odprla srca in nikjer ni bila njih pesem tako glasna in radostna, kakor v tem Marijinem svetišču.

Iz vseh krajev je priromalo mnogo ljudi, vse se je strnilo v eno samo pesem in molitev k Materi božji. Vračali so se veselo pojoči, saj so jim bile svete pesmi in molitev edina uteha v žalostnih dneih. Saj je njih življenje tako siromašno, kakor da bi bili največji grešniki.

Tako so Dolinci na tihem zadovoljno živeli, v tisti zadovoljnosti, ki jo tako rad krađe široki svet. Prihajali so na svet in umirali v vsakem času in v vseh dobah. Še smrt jih ni docela razdružila: zadnje svoje počivališče in svoj skupen dom so imeli na blagoslovljenem kraju blizu vasi, na katerem so posušeni vencu na nagnjenih križih in že izprana imena na njihovih grobovih pričala, kako malo prostora potrebuje človek za svoj zadnji dom.

Tako se nikomur ni porodila misel, da bi kot mlad Dolince prestopil prag druge šole razen domače. Komaj so se mladi frkolini znebili šolskih klopi in vseh šolskih nevšečnosti, so zagnali torbo z madžarskimi knjigami v kot al na podstrešje med stare cunje, da jih je mlajši brat stezka našel vse rasefrane in raztrgane. Mnogim, premnogim premožnejšim možakom se je dozdevalo posedanje njih paglavcev v šoli le zapravljenje časa, ko so že lahko pomogli pri delu. Veliko sicer niso odtehtali, poznalo pa se je le. Otroci naj bi hodili v šolo, oni, moški pa naj bi doma pasli in pestovali, kaj še? Njih prava šola je bila na kmetiji, njihove knjige so bile lopate, cepci, motike in plugi.

Pa se je le nekoč domislil učitelj, dober poznavalec svojih učencev, da tudi dolinski paglavci zmorejo nekaj več kakor samo pasti krave, stikati za gnezdi, spretno skakati z mlinske strehe in se gibčno pogražati v Muro, da so šele na drugem bregu pokazali glavé iznad vodé, dražiti pse in uganjati druge vragolije.

In res je odbral enega. Oblekli so ga v novo obleko, mu poiskal na podstrešju zaprašen lesen kovčeg, ki sta ga že oče in brat vlačila v vojsko, o čemer so pričale obledele in izprane črke na njem, in stlačila vanj nekaj najpotrebnejših stvari. Nato so naloži vse skupaj na koleselj in mali paglavac je dal slovo vsemu, kar ga je vezalo na domačo vas in bridkost je objela njegovo srce, a domače je navdala radost in ponos. Nihče ni pomislil, kako bridko pot bo nastopil prvi študent in dolinske vasi. Pa je stisnil zobé in zadrževal solze, ki so mu večkrat po sili navrele v oči, ob spominu na blaženo otroško svobodo. Življenje je preveč trdo, da bi imelo sočutno razumevanje za take stvari. Bratati in resni profesori, nemirno in tuje mestno življenje je tvorilo svet zase, v katerem je moral zatirati ta mladi študent svoje domotožje. Zato se je s tem večjim užitkom predajal v počitnicah dihu domačih njiv, senožeti in goric. Radoval se je življenja sredi domačih ljudi. Spoznaval jih je v njihovih težavah in radostih, delal na to, da so se njihove želje srečale z njegovimi željami na isti ravnini.

V poslednjem času raste nov rod, ki se je začel na široko razgledovati po svetu.

Novela „Na križopotji življenja“, naj bo priča tisočletne trdoživosti in žilavosti prekmurskega govora. Nima namena kazati literarne dograjenosti, nič novega ne misli povedati, hoče biti samo rahel odraz tega življenja na tem koščku zemlje.

verci, Srnc Henrik, Sv. Lenart. V nadzorni odbor pa so bili izvoljeni: Litrop Štefan, Turnišče, Bako Karel, Strukovci in Bobnar Tomaž, Stročjavas.

Prva letošnja premojanja plemenske živine, ki jih priredi Zveza, se bodo letos vršila in sicer dne 12. junija v Črensovcih, 13. junija v Beltincih, 14. junija v Kupšincih in 15. junija v Predanovcih. Plemenska živina, ki bo na teh premojanjih najboljšje ocenjena, se bo lahko razstavila tudi na Prekmurskem tednu dne 25. junija t. l. v Murski Soboti.

Zadružna elektrarna v Beltincih je na svojem rednem občnem zboru na predlog ing. Mikuža sprejela med drugimi tudi sklep, da zniža ceno toka za razsvetljava iz 5 D na 4 D za 1 kwh, ker je v preteklem letu odplačala ves dolg, ki si ga je najela za zgradbo krajevnega omrežja in transformatorske postaje.

Z eventualnim nadaljnjim čistim dobičkom pa bo skušala podaljšati krajevno omrežje še v one ulice, katere do danes še nimajo električne napeljave. Pri volitvah je bil izvoljen na predlog g. župnika-svetnika Vadoviča ponovno stari odbor s predsednikom ing. Mikužem.

Pošta.

Kosa in Cecilija, Sanatorium d'Ormesson. Sprejeli 28 din 25 p. Hozjan Ignac, aux Bontroux par Saint Ambroise. Letošnja naročnina plačana po Kolenki. Hozjan Franc á Avril Par Briey. Sprejeli 18 din. Novine poslali. Balažek Štefan, Lipa. Javite točen naslov svoje žene v Franciji, iz pisma, ka ste nam poslali, se ne da točno prešteti. Časar Štefan, Monchy Lagache. Od Adamič Jožefa smo sprejeli 126.25 din. Sporoči nam, kelko je tvojeja od teh peněz. M. F. Loges. dug 145.60 din. Ozvati Štefan, Froiedmont. Sprejeli 71 din. Javi nam, ali si bio že naročnik in nam pošli svoj prejšnji naslov. Šlemer Adela, Vidonci 111. Marijin list v Vidonce pošilamo. Tam je bilo duga za 1938 l. 20 din, na letos ostalo 2.50 din, ostalo računamo

Bunderia Kalmani v Franciji. Gaber Franc, Serdica. Za Rogan Marijo sprejeli 41 din. Duga ma še 15 din. Lejko Emilija, Ferme des Laquais. Od domačih sprejeli 54 din. Ambrož Kalman, Saincaire. Sprejeli din 42.50. Požanec Kristina le Mancondit. Sprejeli din 63.75, na koj je viden? Žalik Jožef, P á Boullay les 2 Eglises. Poslali smo vam montveno knigo: Sv. Družina. Dužni ste nam 16.50 din. Kniga sv. Jožefa se nemre več dobiti, če je že razodana. Švarda Franjo, Le Marais par Nevero. Marijine liste smo vam poslali, januarski i februarski sta že sfilala. Drugoč se prle javite, če listov ne dobite redno. Visek naročnine spisali po naročili. Bog povrni. Za dar smo vam poslali z listi dobro čtenje. Copot Gustija domači. Copot Gusti, ki je bio dosegamao v Franciji i je zdaj prišeo domo, je dužen na naročnini Novin za 4 i pol mesece 27 din. Prosimo plačate. Horvat Janoš, Bakovci. Novine i položnice poslali. Naj se Serec iz M. Crnc javi pri nas, če kaj ne dobi v redi. Dozdaj se ešče ne javo. Jug Jožefa, Arneke. Sprejeli 92.25 Din. i razdelili po pismenom določili. — Lovrenček Ana, St. Aubin. Sprejeli 71 Din. Šostrec Emica, Elogette Cmne de Rouvillers. Sprejeli 36.50 Din.